

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 12 czerwca 2025 r.

NR.8361.241.2024

**Andrzej Kuchta
„AGRO MIX” Andrzej Kuchta
ul. Dziembowska 17a
64-810 Kaczory**

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” w zw. z art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35c ust. 5 pkt 1 oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 oraz ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1209 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy: Andrzejowi Kuchta prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: „AGRO MIX” ANDRZEJ KUCHTA, ul. Dziembowska 17a, 64-810 Kaczory, NIP 7641408626, karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewystawienia świadectwa jakości paliwa stałego przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 6c ust. 1 ustawy.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

W dniu 21 listopada 2024 r., Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia NR.8361.241.2024

z dnia 20 listopada 2024 r., przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Andrzeja Kuchty, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: „AGRO MIX” ANDRZEJ KUCHTA, ul. Dziembowska 17 A, 64-810 Kaczory, NIP 7641408626. W trakcie kontroli sprawdzono między innymi przestrzeganie obowiązku wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliw stałych. Stwierdzono, że przedsiębiorca nie wystawiał i nie przekazywał, a tym samym nie przechowuje świadectw jakości paliwa stałego węgla kamiennego orzech wprowadzanego przez siebie do obrotu, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy. Na okoliczność niewystawiania, nieprzekazywania oraz nieprzechowywania świadectw jakości przesłuchano osobę posiadającą upoważnienie do reprezentowania przedsiębiorcy w czynnościach kontrolnych. Przesłuchiwana wyjaśniła, w szczególności, że nie wiedziała o obowiązku wystawiania, przekazywania i przechowywania własnych świadectw jakości paliw stałych. W momencie sprzedaży kontrolowany przedsiębiorca przekazywał kupującym świadectwa jakości otrzymane od dostawców.

Zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy. Jak wynika z treści art. 6c ust. 2 ustawy, kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Natomiast zgodnie z treścią art. 6c ust. 3 ustawy, świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę wystawiającego świadectwo jakości, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Na podstawie art. 35a pkt 9 ustawy, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi:

- a) nie wystawia świadectwa jakości albo
- b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo
- c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Pismem z dnia 9 maja 2025 r. (doręczonym w dniu 14 maja 2025 r.) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a ustawy oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 35d ust. 4 ustawy

oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, sporządzać z nich notatki i odpisy, a także może przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Ponadto, stronę poinformowano, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z treścią art. 35d ust. 4 ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ wezwał stronę do przedłożenia informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (2023 rok), w terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. Przesłała, jednakże pismo z dnia 19 maja 2025 r. (data wpływu: 20 maja 2025 r.) informujące o ilości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj. 2023 r.), a następnie pismo z dnia 26 maja 2025 r. (data wpływu: 27 maja 2025 r.) informujące o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj. 2023 r.).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, analizując całokształt materiałów zgromadzonych w sprawie, stwierdził co następuje.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ stwierdził, że w tym przypadku, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Strona nie przedstawiła dowodów zaprzestania naruszania prawa. Ponadto okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej.

Waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie z pewnością nie jest znikoma, gdyż kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ustawy. W myśl art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 - świadectwo jakości. Tak więc świadectwo jakości jest potwierdzeniem spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych, a w większości przypadków jest również deklaracją wprowadzającego, informującą, że oferowane przez niego paliwo stałe posiada lepsze niż minimalne parametry jakościowe. Świadectwo jakości jest istotnym elementem, nie tylko z punktu widzenia ustawodawcy, którego celem jest wykluczenie z obrotu paliw złej jakości, ale i z punktu widzenia wprowadzającego, który oferując paliwo stałe lepszej jakości łatwiej znajduje nabywców. Deklaracja przedsiębiorcy, zawarta w świadectwie jakości ma też ogromne znaczenie dla konsumentów, którzy otrzymują w ten sposób rzetelną i wyczerpującą informację na temat oferowanego paliwa stałego, o ile dane w świadectwie jakości są zgodne ze stanem faktycznym i mogą kierować się decyzją o zakupie paliwa w oparciu o prezentowane w świadectwie jakości informacje. Sporządzając świadectwo jakości, wprowadzający musi więc tak określić parametry, żeby nabywający otrzymał paliwo o zadeklarowanej jakości. Dochowując należytej staranności, wprowadzający powinien wystawiać dokumenty jakościowe rzetelnie i zgodnie ze stanem faktycznym, tak aby deklaracja przedsiębiorcy nie wprowadzała w błąd konsumentów co do jakości zakupionego paliwa stałego. Biorąc pod uwagę, że strona zajmuje się obrotem paliwami stałymi, winna wykazać się wiedzą dotyczącą przepisów prawnych w zakresie obrotu paliwami stałymi, w tym oferowanego produktu i przygotować prawidłowe świadectwo jakości. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę.

Strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa o istotnej wadze, a także nie przedstawiła dowodów zaprzestania naruszania prawa.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa „w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia”.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstępiania od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa” - tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Co więcej, organ uznał, iż w przedmiotowej sprawie pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być wymierzona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej.

Łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez przedsiębiorcę w dniu 21 listopada 2024 r., wynosiła 44.625,40 zł, a więc nie przekraczała kwoty 200 000,00 zł.

Wysokość kary, wymierzanej w przypadku, o którym mowa w art. 35a pkt 9 ustawy, określona została w granicach ustalonych w jej art. 35c ust. 5 pkt 1, tj. od 10 000 zł do 25 000 zł.

Jak stanowi przepis art. 35d ust. 4 ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Organ wziął zatem pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy i oparł się na podanej przez stronę informacji dotyczącej wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj. 2023 r.), którą przedsiębiorca przesłał pismem z dnia 26 maja 2025 r.

W związku z ustaleniami faktycznymi i prawnymi dokonanymi w toku postępowania, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował jak w sentencji i wymierzył karę w wysokości 10.000 zł, tj. najniższą możliwą w tym przypadku.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Na podstawie art. 35e ust. 1 ustawy, kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, wskazany w sentencji decyzji, **w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna**. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Elżbieta Wełnitz-Kędra
/podpisano kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.